

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 927/118/2018

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 10 Iunie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Ramona Poppa

Judecător Camelia Trifanov

Judecător Cristina Belecciu

Grefier Carmen Ganea

Pe rol, judecarea recursurilor promovate în contencios administrativ de reclamantul **SINDICATUL NAȚIONAL SINPEN 2016 CONSTANȚA** - în numele și pentru membrii de sindicat **ALEXANDRU COSTEL-MĂDĂLIN, ALEXE ALIN, BĂCANU VIOREL, BIȚIC CĂTĂLIN, BOTEZATU VASILE, CIOLACU MARIAN, CIORANU ADRIAN GHEORGHITĂ, CÎRSTEA VIRGIL, CONSTANTIN LAURENȚIU, COZMA COSMIN-DANIEL, DIN DANIEL, FILOTI IONEL, GHEORGHE CRISTIAN, GÎRBA MARIAN, GRĂDIȘTEANU CRISTIAN, GROSU CĂTĂLIN, HOBEANU DUMITRU, HOREA MARICEL, ILIESCU LUCIAN, IUSEIN TANIOR, IVANCIU COSMIN CRISTIAN, IVANCIU LUCIAN, MANEA NICOLAE-ȘTEFAN, MANOLACHE CRISTIAN, MIHALACHE EMILIAN, MIHĂILĂ FLOREA, MILCIU ADRIAN, MOCANU MIHAI, MOȘESCU EUGEN, MUȘAT LIVIU-FLORENTIN, NECHIFOR CONSTANTIN, NICOLAE FLORIN, NINOV MARIUS, PANĂ ION, PLETEA ADRIAN, PLOSCĂ ALEXANDRU, RĂDOI SILE, RĂDULESCU EUGEN-DANIEL, RUSU ANDREI, SOLOMON DANIEL, SOLOMON VIOREL, SPĂTARU PAUL-GABRIEL, SPOIALĂ GABRIEL, STAN COSMIN-IONUȚ, STOICA CONSTANTIN, STOICA MARIN, ȘERBAN MARIUS LUCIAN, TAIR NEAZI-IRMAN, TRĂISTARU BOGDAN-CLAUDIU, TUDOR GABRIEL, UJEI AUGUSTIN, URSU ALIN-IOAN, URSU VIOREL, VLĂDULESCU-DINCU VALENTIN, ALEXANDRU IULIAN FLORIN, BUTURUGA PAUL, CAZAN PAUL, CHIREA CRISTIAN LAURENȚIU, CIUBOTARU SILVIU-MARIUS, COSTEA MARIUS, CULEA GEORGE, DANALACHE IOAN DAN, DUMITRAȘCU DUMITRU, DUMITRAȘCU IONEL, ENESCU MARIAN, FLOREA COSTEL, GHEOGHE IULIAN, IONICĂ IULIAN, IUSEIN IUXEL, IVAN ION, MIRCEA LIVIU LILIAN, PĂUNAȘ ANDREI, PETRESCU RĂDUCU, POLEVOI ADRIAN, TRACHE MARIUS și VASILE NICOLAE - cu sediul procesual ales în Constanța, str.Crinului, nr.74, județul Constanța, și de intervenientul **AENOAEI IORDACHE MARIAN**- cu domiciliul procesual ales în Constanța, str.Tabla Buții, nr.1C, județul Constanța, *împotriva sentinței civile nr. 1561/25.10.2018, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 927/118/2018*, în contradictoriu cu intimatul-pârât **PENITENCIARUL CONSTANȚA - POARTA ALBĂ** - cu sediul în loc. Poarta Albă, str. Coloniilor, nr. 2A, județul Constanța, având ca obiect *litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999)*.**

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă avocat Ispas Mihaela, pentru recurentul-reclamant, în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosar (fila 24), și avocat Muhscină Silvia, pentru recurentul-intervenient, în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosar (fila 17), lipsind intimatul-pârât.

Procedura de citare este legal îndeplinită, conform dispozițiilor art.153 și următoarele Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul litigiului, mențiunile referitoare la modul de îndeplinire a procedurii de citare; totodată, mai învederează că recursurile sunt motivate, scutite de plata taxei judiciare de timbru și faptul că intimatul pârât a depus la dosar relațiile solicitate la termenul anterior.

Avocat Ispas Mihaela, pentru recurentul-reclamant, depune la dosar jurisprudență în materia în discuție.

Întrebate fiind, părțile precizează că nu mai au alte cereri de formulat, probe de administrat, solicitând cuvântul pentru dezbateri.

Curtea ia act că nu mai sunt cereri prealabile de formulat, probe de administrat, apreciază dosarul în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Avocat Ispas Mihaela, pentru recurentul-reclamant, având cuvântul pune concluzii de admitere a recursului așa cum a fost formulat, modificarea în tot a hotărârii instanței de fond, în sensul admiterii cererii de chemare în judecată cu obligarea pârâtului la calcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă începând din luna octombrie 2013, până în prezent, respectiv includerea tuturor sporurilor convenite, inclusiv a celor cu caracter ocazional, spor condiții grele, spor izolare, spor condiții vătămătoare, spor de pază și supraveghere, inclusiv a celui de antenă.

Așa cum au precizat în cuprinsul motivelor de recurs, toate aceste sporuri se cuvin și în perioada concediului de odihnă, chiar dacă se apreciază că acestea au caracter ocazional și că nu pot fi acordate decât în perioadele în care aceștia prestează efectiv muncă.

Așa cum au arătat, efectele tuturor condițiilor vătămătoare se mențin și în perioada concediului de odihnă, inclusiv sporul de antenă, respectiv expunerea la condițiile nocive de lucru se propagă inclusiv în perioada concediului de odihnă și trebuie acordate.

Dispozițiile OG nr.64/2006 produc efecte, fapt pentru care se impune admiterea recursului cu consecințele precizate. Cu cheltuieli de judecată conform dovezii aflate la dosar.

Avocat Muhschină Silvia, pentru recurentul-intervenient, având cuvântul învederează că a structurat recursul pe cele două motive de nelegalitate precizate, din perspectiva celui prevăzut de art.488 pct.5 C.pr.civ., apreciază ca fiind fondat recursul și se impune anularea hotărârii, având în vedere că s-a apreciat relevanța ordinului MJ, dar acest nu a fost depus la dosar. Prin răspunsul Ministerului Justiției depus în recurs, se clarifică faptul că acest ordin nu a fost publicat în Monitorul Oficial, din această perspectivă apreciază că hotărârea este nelegală și se impune a fi anulată pentru motivele dezvoltate.

Din perspectiva motivului de casare prevăzut de art.488 pct.8 C.pr.civ., așa cum au dezvoltat, au avut în vedere art.38 alin.1 din OG nr.64/2006, care nu distinge cu privire la sporuri, ci se referă la toate aceste sporuri, interpretând aceste dispoziții legale în lumina și a practicii CJUE, apreciind că singura dezlegare corectă, este în sensul admiterii cererii de intervenție astfel cum a fost formulată.

Curtea în conformitate cu dispozițiile art.394 NCPC, constată dezbaterile închise și rămâne în pronunțare.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, constată că se impune amânarea pronunțării, sens în care;

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

Amână pronunțarea în cauză la data de 18.06.2019.
Pronunțată în ședința publică azi, 10.06.2019.

**Președinte,
Ramona Poppa**

**Judecător,
Camelia Trifanov**

**Judecător,
Cristina Belecciu**

**Grefier,
Carmen Ganea**

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ Nr. 788/2019

Ședința publică din 18 Iunie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Ramona Poppa

Judecător Camelia Trifanov

Judecător Cristina Belecciu

Grefier Carmen Ganea

Pe rol, judecarea recursurilor promovate în contencios administrativ de reclamantul **SINDICATUL NAȚIONAL SINPEN 2016 CONSTANȚA** - în numele și pentru membrii de sindicat **ALEXANDRU COSTEL-MĂDĂLIN, ALEXE ALIN, BĂCANU VIOREL, BIȚIC CĂTĂLIN, BOTEZATU VASILE, CIOLACU MARIAN, CIORANU ADRIAN GHEORGHIȚĂ, CÎRSTEA VIRGIL, CONSTANTIN LAURENȚIU, COZMA COSMIN-DANIEL, DIN DANIEL, FILOTI IONEL, GHEORGHE CRISTIAN, GÎRBA MARIAN, GRĂDIȘTEANU CRISTIAN, GROSU CĂTĂLIN, HOBEANU DUMITRU, HOREA MARICEL, ILIESCU LUCIAN, IUSEIN TANIOR, IVANCIU COSMIN CRISTIAN, IVANCIU LUCIAN, MANEA NICOLAE-ȘTEFAN, MANOLACHE CRISTIAN, MIHALACHE EMILIAN, MIHĂILĂ FLOREA, MILCIU ADRIAN, MOCANU MIHAI, MOȘESCU EUGEN, MUȘAT LIVIU-FLORENTIN, NECHIFOR CONSTANTIN, NICOLAE FLORIN, NINOV MARIUS, PANĂ ION, PLETEA ADRIAN, PLOSCĂ ALEXANDRU, RĂDOI SILE, RĂDULESCU EUGEN-DANIEL, RUSU ANDREI, SOLOMON DANIEL, SOLOMON VIOREL, SPĂTARU PAUL-GABRIEL, SPOIALĂ GABRIEL, STAN COSMIN-IONUȚ, STOICA CONSTANTIN, STOICA MARIN, ȘERBAN MARIUS LUCIAN, TAIR NEAZI-IRMAN, TRĂISTARU BOGDAN-CLAUDIU, TUDOR GABRIEL, UJEI AUGUSTIN, URSU ALIN-IOAN, URSU VIOREL, VLĂDULESCU-DINCU VALENTIN, ALEXANDRU IULIAN FLORIN, BUTURUGA PAUL, CAZAN PAUL, CHIREA CRISTIAN LAURENȚIU, CIUBOTARU SILVIU-MARIUS, COSTEA MARIUS, CULEA GEORGE, DANALACHE IOAN DAN, DUMITRAȘCU DUMITRU, DUMITRAȘCU IONEL, ENESCU MARIAN, FLOREA COSTEL, GHEOGHE IULIAN, IONICĂ IULIAN, IUSEIN IUXEL, IVAN ION, MIRCEA LIVIU LILIAN, PĂUNAȘ ANDREI, PETRESCU RĂDUCU, POLEVOI ADRIAN, TRACHE MARIUS și VASILE NICOLAE - cu sediul procesual ales în Constanța, str.Crinului, nr.74, județul Constanța, și de intervenientul **AENOAEI IORDACHE MARIAN**- cu domiciliul procesual în Constanța, str.Tabla Buții, nr.1C, județul Constanța, *împotriva sentinței civile nr. 1561/25.10.2018, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr.927/118/2018*, în contradictoriu cu intimatul-pârât **PENITENCIARUL CONSTANȚA - POARTA ALBĂ** - cu sediul în loc. Poarta Albă, str. Coloniilor, nr. 2A, județul Constanța, având ca obiect *litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999)*.**

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 10.06.2019, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea data, ce face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, a dispus amânarea pronunțării la data de 18.06.2019, când a decis următoarele:

CURTEA

Asupra recursurilor de față:

1. Prin sentința civilă nr.1561/25.10.2018 pronunțată de Tribunalul Constanța a fost respinsă ca nefondată acțiunea promovată de reclamantul SINDICATUL NAȚIONAL SINPEN 2016 CONSTANȚA, în numele și pentru membrii de sindicat: Alexandru Costel-Mădălin, Alexe Alin, Băcanu Viorel, Bițic Cătălin, Botezatu Vasile, Ciolacu Marian, Cioranu Adrian Gheorghiu, Cîrstea Virgil, Constantin Laurențiu, Cozma Cosmin-Daniel, Din Daniel, Filoti Ionel, Gheorghe Cristian, Gîrbă Marian, Grădișteanu Cristian, Grosu Cătălin, Hobeanu Dumitru, Horea Maricel, Iliescu Lucian, Iusein Tanior, Ivanciu Cosmin Cristian, Ivanciu Lucian, Manea Nicolae-Ștefan, Manolache Cristian, Mihalache Emilian, Mihăilă Florea, Milciu Adrian, Mocanu Mihai, Moșescu Eugen, Mușat Liviu-Florentin, Nechifor Constantin, Nicolae Florin, Ninov Marius, Pană Ion, Pletea Adrian, Ploscă Alexandru, Rădoi Sile, Rădulescu Eugen-Daniel, Rusu Andrei, Solomon Daniel, Solomon Viorel, Spătaru Paul-Gabriel, Spoială Gabriel, Stan Cosmin-Ionuț, Stoica Constantin, Stoica Marin, Șerban Marius Lucian, Tair Neazi-Irman, Trăistaru Bogdan-Claudiu, Tudor Gabriel, Ujei Augustin, Ursu Alin-Ioan, Ursu Viorel, Vlădulescu-Dincu Valentin, Alexandru Iulian Florin, Buturuga Paul, Cazan Paul, Chirea Cristian Laurențiu, Ciubotaru Silviu-Marius, Costea Marius, Culea George, Danalache Ioan Dan, Dumitrașcu Dumitru, Dumitrașcu Ionel, Enescu Marian, Florea Costel, Gheoghe Iulian, Ionică Iulian, Iusein Iuxel, Ivan Ion, Mircea Liviu Lilian, Păunaș Andrei, Petrescu Răducu, Polevoi Adrian, Trache Marius și Vasile Nicolae, în contradictoriu cu pârât PENITENCIARUL CONSTANȚA – POARTA ALBĂ, precum și cererea de intervenție promovată de intervenientul Aenoaei Iordache Marian.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța – Secția Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 927/118/2018 reclamantul Sindicatul Național Sinpen 2016 Constanța, în numele și pentru membrii de sindicat indicați în acțiune, în contradictoriu cu pârâtul Penitenciarul Constanța – Poarta Albă a solicitat obligarea pârâtului la recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă începând cu octombrie 2013, 2014, 2015, 2016, 2017 și punerea în plată a sumelor bănești pentru fiecare membru de sindicat.

La data de 16.03.2018 a formulat cerere de intervenție principală Aenoaei Iordache-Marian, care a solicitat recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă aferente anilor 2013 – 2016, prin includerea tuturor sporurilor de care a beneficiat, plata sumelor rezultate ca diferențe urmare recalculării, actualizate cu indicele de inflație, cu începere de la data nașterii drepturilor și până la plata efectivă și integrală a debitului, plata dobânzii legale aferentă sumelor rezultate, cu începere de la data nașterii drepturilor și până la plata efectivă și integrală a debitului.

2. Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs reclamantul Sindicatul Național Sinpen 2016 Constanța și intervenientul Aenoaei Iordache - Marian, care au criticat-o pentru nelegalitate prin prisma motivelor de casare prevăzute de art.488 alin.1 pct. 6 și 8 C.pr.civilă.

A. În motivarea recursului, reclamantul Sindicatul Național Sinpen 2016 Constanța arată că sentința nu conține motivele pe care se sprijină, instanța limitându-se să enumere o serie de articole din acte normative fără a face o analiză a incidenței acestora.

Se mai arată că instanța a analizat în mod greșit dispozițiile legale pe care și-au întemeiat acțiunea.

Membri de sindicat au calitatea de funcționari publici cu statut special, în conformitate cu art.87 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, iar prevederile art.5 din HG 1294/2001 statuează că, „în perioada în care un cadru militar în activitate, care lucrează la locuri de muncă sau

activități cu condiții deosebite, speciale sau alte condiții specifice, a fost în concediu de odihnă sau în incapacitate temporară de muncă se consideră timp la care activitatea s-a desfășurat în condițiile locului de muncă la care a lucrat la data ivirii situațiilor respective”.

Potrivit art.14 alin.(1) din HG 1946/2004, „existența condițiilor deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase - la locul de muncă se stabilește potrivit prevederilor legale”, iar conform alin.(2), „pe baza determinărilor făcute potrivit alin.(1), prin ordin al ministrului justiției se stabilesc categoriile de funcționari publici din sistemul administrației penitenciare care își desfășoară efectiv activitatea la locuri de muncă cu condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase precum și durata concediului de odihnă suplimentar de care acestea beneficiază în fiecare an calendaristic”.

Conform art.89 din Legea 293/2004, „dispozițiile prezentei legi se completează, după caz, cu prevederile cuprinse în legislația muncii”, iar conform art.150 al.(1) din Codul muncii „pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent convenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă”.

Se susține că la nivelul Penitenciarului Constanța - Poarta Albă, modul de calcul al indemnizației pentru concedii de odihnă nu a respectat aceste dispoziții legale, iar în urma demersurilor sindicale, a fost primit răspunsul nr. C2, 93353/ PCTPA/08.01.2018 în care nu se face nicio mențiune privind elementele componente ale indemnizației acordate funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Justiției, pe perioada concediului de odihnă, ci doar sunt enumerate următoarele acte normative: Legea nr.283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2008 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar; OUG nr.84/2012 - pentru stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal- bugetare; Ordonanța de urgență nr.103/2013, Ordonanța de urgență nr.83/2014, respectiv Ordonanța de urgență nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, 2015, 2016, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, enumerându-se doar niște termene de prorogare a plății premiilor primelor și tichetelor de vacanță.

Nu se precizează în adresa nr.C2 93353/ PCTPA/08.01.2018 că elementele menționate formează salariul brut, iar indemnizația de concediu zilnică se determină prin raportarea salariului brut la numărul zilelor lucrătoare din care se efectuează concediul de odihnă și se înmulțește cu numărul zilelor de concediu solicitate a fi efectuate, din care se scad contribuțiile obligatorii la fondul de asigurări sociale și impozitul corespunzător care se virează la bugetul de stat.

Potrivit părții, în perioada concediului de odihnă se achită doar sporul de misiune permanentă, de confidențialitate, de fidelitate și de studii superioare și nu se achită sporul de condiții grele - care înseamnă spor de expunere la praf, sporul de izolare, sporul pentru pază și supraveghere, sporul de condiții vătămătoare = sporul de antenă, sporul pentru munca de noapte.

Arată recurentul că cererea sa privește acordarea acestor sporuri și în perioada concediului de odihnă, urmând a fi incluse în indemnizația de concediu. Chiar dacă în aparență, expunerea la condiții de risc deosebite, se face numai în perioada în care angajatul se află efectiv la locul de muncă, efectele acestor riscuri se resimt și se estompează mult după expunerea la acestea, organismul uman având nevoie de o perioadă de timp îndelungată pentru a se readapta și a elimina efectele nocive ale acestora.

În privința sporului de condiții vătămătoare, presupune expunerea angajatului și a contaminării corpului și a alimentelor la radiații X ocazionate de trecerea acestora prin porțile detectoare de metale. Astfel, toți angajații sunt obligați să traverseze zilnic, prin porți detectoare de metale. De asemeni și pachetul de mâncare este scanat și expus radiațiilor X.

Sporul pentru munca de noapte presupune o perturbare a bioritmului angajatului, ale cărui efecte nocive se reglează în timp. Acesta creează un stres neuropsihic, care nu dispare de la sine în perioada concediului de odihnă, ci doar presupune că organismul se readaptează la condițiile normale de viață. Stresul neuropsihic este direct responsabil de provocarea bolilor profesionale (diabet, boli cardiovasculare).

Același caracter prezintă și celelalte sporuri, a căror acordare în perioada concediului de odihnă nu ar fi nejustificată, sporul de pază și sporul de supraveghere, se acordă pentru asumarea unor condiții dificile de lucru și a asumării unor riscuri, ale căror efecte se propagă mult în timp.

De altfel, consideră că este eronată calificarea acestor sporuri ca având caracter variabil, neacordarea acestora conducând la diminuarea drepturilor salariale în perioada concediului de odihnă, aspect care afectează viața de familie a salariaților.

În concluzie, solicită admiterea recursului, casarea sentinței civile recurate și trimiterea cauzei pentru rejudecare și motivare, la instanța de fond sau rejudecând, să se admită recursul, casând hotărârea instanței de fond, cu consecința admiterii acțiunii.

B. În motivarea recursului, intervenientul Aenoaei Iordache Marian arată că cererea sa vizează obligația legală a paratului de a include în calculul indemnizațiilor de concediu de odihna toate sporurile de care a beneficiat, raportat la dispozițiile O.G. nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, Legii nr.293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, H.G. nr.1946/2004 privind condițiile în baza cărora funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare și H.G. nr.1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate.

Se susține că pentru calcularea și plata indemnizațiilor de concediu de odihna, paratul a avut în vedere sporurile de misiune permanentă, confidențialitate și fidelitate, iar celelalte sporuri, respectiv sporurile de condiții grele, condiții vătămătoare, izolare, paza și supraveghere, compensație de risc/pericol de până la 30% (spor ANP), au fost excluse din acest calcul, în aprecierea sa cu încălcarea prevederilor legale aplicabile.

Potrivit recurentului intervenient, împrejurarea că soluția tribunalului se întemeiază pe prevederi ale OMJ nr.399/C/2007 reprezintă o neregularitate procedurală ce constă în nesocotirea unor principii fundamentale ce guvernează procesul civil, care atrage sancțiunea nulității hotărârii.

OMJ nr.399/C/2007 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a OG nr.64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare nu este publicat în Monitorul Oficial al României, acest act nu a fost atașat întâmpinării, nu a fost comunicat și funcționarilor nu le este cunoscut conținutul.

Conform art. 252 alin.(2) NCPC, "Textele care nu sunt publicate în Monitorul Oficial al României sau într-o altă modalitate anume prevăzută de lege, convențiile, tratatele și acordurile internaționale aplicabile în România, care nu sunt integrate într-un text de lege, precum și dreptul internațional cutumiar trebuie dovedite de partea interesată."

În lipsa unei asemenea dovezi, susținerile cu privire la acest act nu pot fi primite.

Cu toate acestea, instanța de fond își însușește aceasta apărare a paratului, iar soluția se întemeiază determinant pe prevederile OMJ nr.399/C/2009 invocate de parat, fără a motiva înlăturarea dispozițiilor art. 252 alin. (2) NCPC invocate de intervenient.

Apreciază că, procedând de acesta maniera, instanța de fond a încălcat principii fundamentale ale procesului civil, respectiv: art.6, art.7, art.8, art.10, art.14, art.16 și art.20 din C.pr.civ.

Se mai arată că hotărârea a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material, solicitând sub un prim aspect, a se observa că nu sunt aplicabile spetei dispozițiile art.150 din Codul muncii, reținute de instanța de fond în susținerea soluției data prin hotărârea recurată.

Raportat la calitatea intervenientului de funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aplicabile spetei sunt normele speciale, care pot fi completate cu normele de drept al muncii numai atunci când legea specială nu conține alte prevederi și numai în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.

Dispozițiile art.150 din Codul muncii nu sunt aplicabile în cauza, căci legea specială conține alte prevederi în referire la indemnizația de concediu, exemplificând Decizia nr.14 din 18 februarie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiile unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2008 și Decizia nr. 13 din 13 iunie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.763 din 29 septembrie 2016.

Se mai arată că spetei îi sunt aplicabile dispoziții O.G. nr.64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare: art.38 (1) "Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe timpul cât se află în delegare, detașate, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate, alte concedii plătite, precum și învoiri plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii".

Legea nr.293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor: art. 36 „Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la: a) salariu lunar, compus din salariul de bază, indemnizații, sporuri, precum și premii și prime, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege. Salariul de bază cuprinde salariul corespunzător funcției îndeplinite, gradului profesional deținut, gradațiile, sporurile pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit; (...); e) concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

H.G. nr.1946/2004 privind condițiile în baza cărora funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la concedii de odihnă/ concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare: art. 13 „(1) în afara concediului de odihnă prevăzut la art.1, funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare, care își desfășoară activitatea în condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase - ori în locuri de muncă în care există astfel de condiții, stabilite potrivit legii, au dreptul în fiecare an calendaristic la un concediu de odihnă suplimentar cu o durată cuprinsă între 3 și 14 zile calendaristice. (2) Concediile de odihnă suplimentare se cumulează cu concediile de odihnă prevăzute la art.1”; art. 14 „(1) Existența condițiilor deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase - la locul de muncă se stabilește potrivit prevederilor legale. (2) Pe baza determinărilor făcute potrivit alin. (1) prin ordin al ministrului justiției se stabilesc categoriile de funcționari publici din sistemul administrației penitenciare care își desfășoară efectiv activitatea în locuri de muncă cu condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase precum și durata concediului de odihnă suplimentar de care acestea beneficiază în fiecare an calendaristic”.

H.G. nr.1294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate: art. 5 „Perioada în care un cadru militar în activitate, care lucrează în locuri de muncă sau activități cu condiții deosebite, speciale sau alte condiții specifice, a fost în concediu de odihnă sau în incapacitate temporară de muncă se consideră timp în care activitatea s-a desfășurat în condițiile locului de muncă în care a lucrat la data ivirii situațiilor respective”.

Pe de alta parte, susține recurentul că nu poate fi primită susținerea pârâtului în sensul ca ar fi procedat la eliminarea unor sporuri din calculul realizat „având în vedere ca prin legile anuale de salarizare ulterioare anului 2010 pana în prezent, s-a prorogată aplicabilitatea prevederilor art.21 din Legea-cadru nr. 284/2010,” căci la data de 01.01.2010, sporurile făceau parte din salariul de baza.

Este amintită Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 13 decembrie 2017, fiind enumerate și actele normative care s-au succedat în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice : Lege-cadru nr.330 din 5 noiembrie 2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – art.30; Lege-cadru nr.284 din 28 decembrie 2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – art.7; Lege nr. 285 din 28 decembrie 2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice; Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art.11 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar; Ordonanța de urgență a Guvernului nr.84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr.103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr.28/2014, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanță de urgență nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice; Ordonanță de urgență nr.57/2015 din 9 decembrie 2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.

Raportat la aceste dispoziții legale, apreciază recurentul că se impune admiterea cererii de intervenție și obligarea pârâtului la recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă pentru perioada indicată, prin includerea tuturor sporurilor de care reclamantul a beneficiat și la plata sumelor rezultate ca diferențe, actualizata și a dobânzii legale aferentă de la data scadentei, la data plății efective.

Sub acest ultim aspect, trebuie avute în vedere dispozițiile art.1531 Cod civil care reglementează principiul reparării integrale a prejudiciului, precum și dispozițiile art.1535 Cod civil. Aplicabile sunt și dispozițiile O.G.nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar. Având în vedere ca natura juridica a dobânzii este diferita de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune (daune moratorii pentru neexecutarea obligației de plată), iar a doua valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății (daune compensatorii), rezultă că este admisibil și întemeiat cumulul acestora și, deci, nu se ajunge la o dublă reparație. Prin acordarea dobânzii se urmărește sancționarea debitorului pentru executarea cu întârziere a obligației care îi incumbă, pe când prin actualizarea debitului se urmărește acoperirea unui prejudiciu efectiv cauzat de fluctuațiile monetare în intervalul de timp scurs de la data scadentei până la plata efectivă a sumei datorate.

Prin **întâmpinarea** depusă la recursurile formulate, Penitenciarul Constanța - Poarta Albă, a solicitat respingerea recursurilor și menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind legală și temeinică.

Se arată că potrivit prevederilor art. 36 lit. e) din Legea nr.293/2004, coroborate cu prevederile H.G. nr.1946/2004, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la concediul de odihnă anual plătit, a cărui durată se stabilește în zilele calendaristice în raport de vechimea lor în serviciu, precum și la concediu de

odihnă suplimentar acordat pentru activitatea desfășurată în condiții deosebite/vătămătoare, grele sau periculoase, stabilite potrivit legii, pe baza determinărilor făcute.

Prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 405/C/2005 au fost stabilite categoriile de funcționari publici din sistemul administrației penitenciare care își desfășoară efectiv activitatea în locuri de muncă cu condiții deosebite/vătămătoare, grele sau periculoase, precum și durata concediului de odihnă suplimentar de care aceștia beneficiază într-un an calendaristic.

Art. 38 din OG nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, prevede: "Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate, alte concedii plătite, precum și învoiri plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii".

Potrivit intimatului pârât, O.M.J. nr.399/C/2007 (pentru punerea în aplicare a prevederilor referitoare la salarizarea și alte drepturi în sistemul administrației penitenciare), a stabilit modul acordare și condițiile de acordare a eventualelor sporuri și/sau indemnizații, nefiind însă reglementate drepturile revendicate, în sensul arătat de către recurenți.

Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, beneficiază de două categorii de sporuri, respectiv sporuri permanente și cele ce țin de prezența efectivă la locul de muncă/variabile și de concediu suplimentar, iar timpul lucrat în astfel de condiții valorează vechime în muncă, respectiv perspectiva vizată de art.4 alin.(1) din H.G. nr.1294/2001, anume aceea privind încadrarea întregii perioade de muncă a cadrelor militare în activitate în condiții deosebite, speciale și alte condiții, în vederea stabilirii drepturilor de pensie.

În ceea ce privește acțiunea recurentului-intervenient, intimatul arată că analiza sa pe fond nu poate fi primită din moment ce calitatea sa de a sta în prezenta cauză a fost respinsă de instanța de fond. Recurentul-intervenient nu face nicio referire, în acest sens, criticând, însă, soluția instanței cu privire la fondul cererii/cauzei cu care a fost investită, respectiv de recalculare și plată a indemnizațiilor concediului de odihnă.

Or, intervenientul, înainte de a se adresa instanței, nu a revendicat, în prealabil, cererea sa angajatorului. Sesizarea instanței se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, dacă legea prevede în mod expres aceasta, iar dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecată (art.193 alin.1 NCPC).

3. Verificând legalitatea sentinței civile recurate, prin prisma motivelor de casare invocate, Curtea de apel constată că **recursurile sunt fondate**, pentru următoarele argumente:

Obiectul prezentei acțiuni, inclusiv a cererii de intervenție principală, este reprezentat de sancționarea refuzului instituției pârâte de a proceda la recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în sensul includerii în acestea a tuturor sporurilor de care aceștia au beneficiat, respectiv și sporurile de condiții grele, condiții vătămătoare, izolare, pază și supraveghere, compensație de risc/pericol.

Astfel cum rezultă din adresa răspuns nr.C2 93353/PCTPA/08.01.2018, refuzul este întemeiat pe prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr.283/2011, art.2 din OUG nr.84/2012, art.9 alin.(2) din OUG nr.103/2013, art.8 alin.(2) din OUG nr.83/2014, art.10 alin.(4) din OUG nr.57/2015, iar potrivit întâmpinării de la fond, justificarea neincluserii tuturor sporurilor în indemnizația de concediu de odihnă este reprezentată de dispozițiile art.38 alin.(1) din OG nr.64/2006 și de Ordinul MJ nr.399/C/2007, care definește noțiunea de „drepturi bănești” la care se referă art.38 din OG nr.64/2006, de prevederile art.36 din Legea nr.293/2004 și HG nr.1946/2004, concluzia fiind aceea că sporurile care nu se acordă în timpul concediului de odihnă sunt acelea a căror acordare este condiționată de prezența efectivă a factorilor de risc și

a muncii efective în condițiile deosebite, vătămătoare, grele sau periculoase, stabilite pe baza buletinelor de determinare sau de expertizare.

Potrivit prevederilor art. 38 alin.(1) din OG nr.64/2006, „(1) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate, alte concedii plătite, precum și învoiri plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, *inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii*”.

Art.36 din Legea nr.293/2004 (în vigoare pentru perioada de referință) prevede: „Funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la: (...);

e) concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, *în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului*”.

Conform art.13 din HG nr.1946/2004 privind condițiile în baza cărora funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare, „(1) În afara concediului de odihnă prevăzut la art. 1, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare care își desfășoară activitatea în condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase - ori în locuri de muncă în care există astfel de condiții, stabilite potrivit legii, au dreptul în fiecare an calendaristic la un concediu de odihnă suplimentar cu o durată cuprinsă între 3 și 14 zile calendaristice.

(2) Concediile de odihnă suplimentare se cumulează cu concediile de odihnă prevăzute la art. 1.”, iar potrivit art.14, „(1) Existența condițiilor deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase - la locul de muncă se stabilește potrivit prevederilor legale.

(2) Pe baza determinărilor făcute potrivit alin. (1), prin ordin al ministrului justiției se stabilesc categoriile de funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care își desfășoară efectiv activitatea în locuri de muncă cu condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase -, precum și durata concediului de odihnă suplimentar de care acestea beneficiază în fiecare an calendaristic”.

Acestea sunt dispozițiile legale aplicabile raportului juridic litigios de față, prevederile din actele normative care reglementează aspecte în privința acordării unor drepturi speciale – prime, premii, tichete cadou, vouchere de vacanță, neavând nicio relevanță în cauză.

Rezultă din prevederile legale arătate că funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare primesc, pe timpul concediului de odihnă, „salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii”, nefiind făcută nicio distincție în privința naturii sporurilor.

Contrar susținerilor intimatului pârât, dar și reținerilor instanței de fond, Ordinul MJ nr.399/C/2007 nu poate fi avut în vedere în stabilirea conținutului noțiunii de „drepturi bănești” la care se referă art.38 alin.(1) din OG nr.64/2006, întrucât, nepublicat în Monitorul Oficial, potrivit art.10 din Legea nr.24/2000 (numerotarea și forma existentă la data emiterii ordinului), acest act normativ al administrației publice centrale nu a intrat în vigoare și deci nu poate produce niciun efect.

Nicio altă prevedere legală și niciun alt act normativ nu explicitează noțiunea drepturilor bănești care se acordă în perioada concediului de odihnă, alături de salariul de bază, funcționarilor publici cu statut special din administrația penitenciară și nu stabilește natura sporurilor care pot fi acordate în această perioadă, astfel că restrângerea acestor drepturi numai la sporurile de misiune permanentă, de confidențialitate, de fidelitate și de studii superioare, apare nejustificată și nelegală.

Nu rezultă care este temeiul legal al înlăturării de la plată a acelor sporuri acordate pentru condiții deosebite, grele, vătămătoare, periculoase, cum ar fi sporul de praf și de escortare, sporul de condiții vătămătoare – de antenă, sporul de izolare, pază și supraveghere.

Acestea sunt stabilite potrivit legii, pe baza determinărilor efectuate și nu sunt excluse, prin normă legală expresă, de la indemnizația primită pentru perioada concediului de odihnă.

Prevederea art.150 Codul muncii, invocată de instanță, nu-și găsește aplicabilitate în domeniul salarizării funcționarilor publici în prezenta cauză și nu poate fi interpretată în sensul în care a făcut-o judecătorul fondului, prin adăugare la textul de lege.

Mai mult, trimiterea făcută de intimat nu vizează o anumită categorie de sporuri, sporurile variabile nefiind același lucru cu sporurile cu caracter temporar, acestea vizând numai cuantumul dreptului astfel acordat, în raport de orele efectiv lucrate.

Sușținerea intimatului pârât referitoare la recurentul intervenient nu este întemeiată, cererea de intervenție formulată de acesta a fost admisă în principiu de către instanța de fond, prin încheierea din data de 24.05.2018, nerecurată.

Față de toate aceste argumente, reținem că dispozițiile de drept material au fost aplicate în mod greșit, astfel că în cauză este incident temeiul de casare prevăzut de art.488 pct.8 NCPC și are drept efect admiterea celor două recursuri, cu consecința casării sentinței recurate și rejudecarea cauzei, conform art.498 alin.(1) NCPC.

În urma rejudecării, se va admite acțiunea și cererea de intervenție principală și va fi obligat pârâtul Penitenciarul Constanța - Poarta Albă la recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă aferente perioadei 2013 – 2016, prin includerea tuturor sporurilor de care au beneficiat recurenții, precum și la plata sumelor rezultate ca diferențe în urma recalculării, actualizate cu rata inflației, până la plata efectivă și a dobânzii legale aferente acestor sume, cu începere de la data nașterii drepturilor până la plata efectivă a debitului principal.

Motivele de casare prevăzute de art.488 pct.5 și pct.6 NCPC, invocate de recurenți nu sunt întemeiate, hotărârea cuprinzând motivele de fapt și de drept pe care judecătorul și-a întemeiat soluția, iar neaplicarea prevederilor art.252 alin.(2) NCPC, în privința nedeunerii Ordinului MJ invocat de pârât, nu conduce la nesocotirea principiilor fundamentale care să atragă nulitatea hotărârii pentru aceste considerent, ci ține de aprecierea și interpretarea ansamblului legislativ incident.

În urma admiterii recursului reclamantului Sindicatul Național SINDICATUL NAȚIONAL SINTPEN 2016 Constanța, în baza art.452 și art.453 alin.(1) NCPC, Curtea va obliga intimatul la plata sumei de 1600 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în fond și recurs, reprezentând onorariu avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile promovate în contencios administrativ de reclamantul **SINDICATUL NAȚIONAL SINTPEN 2016 CONSTANȚA** - în numele și pentru membrii de sindicat *ALEXANDRU COSTEL-MĂDĂLIN, ALEXE ALIN, BĂCANU VIOREL, BIȚIC CĂTĂLIN, BOTEZATU VASILE, CIOLACU MARIAN, CIORANU ADRIAN GHEORGHIȚĂ, CÎRSTEA VIRGIL, CONSTANTIN LAURENȚIU, COZMA COSMIN-DANIEL, DIN DANIEL, FILOTI IONEL, GHEORGHE CRISTIAN, GÎRBĂ MARIAN, GRĂDIȘTEANU CRISTIAN, GROSU CĂTĂLIN, HOBEANU DUMITRU, HOREA MARICEL, ILIESCU LUCIAN, IUSEIN TANIOR, IVANCIU COSMIN CRISTIAN, IVANCIU LUCIAN, MANEA NICOLAE-ȘTEFAN, MANOLACHE CRISTIAN, MIHALACHE EMILIAN, MIHĂILĂ FLOREA, MILCIU ADRIAN, MOCANU MIHAI, MOȘESCU EUGEN, MUȘAT LIVIU-FLORENTIN, NECHIFOR CONSTANTIN, NICOLAE FLORIN, NINOV MARIUS, PANĂ ION, PLETEA ADRIAN, PLOSCĂ ALEXANDRU, RĂDOI SILE, RĂDULESCU EUGEN-DANIEL, RUSU ANDREI, SOLOMON DANIEL, SOLOMON VIOREL, SPĂTARU PAUL-GABRIEL, SPOIALĂ*

GABRIEL, STAN COSMIN-IONUȚ, STOICA CONSTANTIN, STOICA MARIN, ȘERBAN MARIUS LUCIAN, TAIR NEAZI-IRMAN, TRĂISTARU BOGDAN-CLAUDIU, TUDOR GABRIEL, UJEI AUGUSTIN, URSU ALIN-IOAN, URSU VIOREL, VLĂDULESCU-DINCU VALENTIN, ALEXANDRU IULIAN FLORIN, BUTURUGA PAUL, CAZAN PAUL, CHIREA CRISTIAN LAURENȚIU, CIUBOTARU SILVIU-MARIUS, COSTEA MARIUS, CULEA GEORGE, DANALACHE IOAN DAN, DUMITRAȘCU DUMITRU, DUMITRAȘCU IONEL, ENESCU MARIAN, FLOREA COSTEL, GHEOGHE IULIAN, IONICĂ IULIAN, IUSEIN IUXEL, IVAN ION, MIRCEA LIVIU LILIAN, PĂUNAȘ ANDREI, PETRESCU RĂDUCU, POLEVOI ADRIAN, TRACHE MARIUS și VASILE NICOLAE – cu sediul procesual ales în Constanța, str.Crinului, nr.74, județul Constanța, și de intervenientul AENOAEI IORDACHE MARIAN– cu domiciliul procesual în Constanța, str.Tabla Buții, nr.1C, județul Constanța, *împotriva sentinței civile nr. 1561/25.10.2018, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr.927/118/2018*, în contradictoriu cu intimatul-pârât PENITENCIARUL CONSTANȚA - POARTA ALBĂ – cu sediul în loc. Poarta Albă, str. Coloniilor, nr. 2A, județul Constanța.

Casează în tot sentința nr. 1561/25.10.2018 și rejudecând, admite acțiunea și cererea de intervenție principală.

Obligă pârâtul Penitenciarul Constanța - Poarta Albă la recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă aferente perioadei 2013 – 2016, prin includerea tuturor sporurilor de care au beneficiat recurenții, precum și la plata sumelor rezultate ca diferențe în urma recalculării, actualizate cu rata inflației, până la plata efectivă și a dobânzii legale aferente acestor sume, cu începere de la data nașterii drepturilor până la plata efectivă a debitului principal.

Obligă intimatul la plata către recurenții reclamanți a sumei de 1600 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în fond și recurs, reprezentând onorariu avocațial.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 18.06.2019.

Președinte,
Ramona Poppa

Judecător,
Camelia Trifanov

Judecător,
Cristina Belecciu

Grefier,
Carmen Ganea

Jud. fond A.L.Nistor
Red.dec. R.Poppa/06.09.2019

Gref.CG/3 cov / 09.09.2019

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
Nr.4
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul nr. 927/118/2018 al acestei curți, se certifică
de noi exactitatea ei.
S-a achitat taxa judiciară de timbru de 0 lei
Grefier Șef,
Arhivar,